

Türkçe Öğretmeni Adaylarının Web 2.0 Araçlarının Kullanımıyla İlgili Görüşleri

Opinions of Pre-service Turkish Teachers on the Use of WEB 2.0 Tools

Neslihan Karakuş^{1*}

Züleyha Er²

¹Doç. Dr., Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye,
Assoc. Prof. Dr., Yıldız Technical University, Turkey
neslihankarakush@gmail.com
ORCID ID 0000-0001-7808-1099

²Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye,
Yıldız Technical, Turkey
erzuleyha55@gmail.com
ORCID ID 0000-0002-6328-7657

Makale geliş tarihi / First received : 7.12.2020

Makale kabul tarihi / Accepted :29.12.2020

Bilgilendirme / Acknowledgement:

Yazarlar aşağıdaki bilgilendirmeleri yapmaktadırlar:

1-Araştırmacıların katkı oranı eşittir.

2- Makalenin yazarları arasında çıkar çatışması bulunmamaktadır.

3- Makalemizin etik kurulu izni 23.06.2020 tarih 2020/4 sayı numarası ile Yıldız Teknik Üniversitesi Araştırma ve Planlama Rektör Yardımcılığı'ndan alınmıştır.

4- Bu makalede araştırma ve yayın etiğine uyulmuştur.

This article was checked by *iThenticate*. Similarity Index 17%

Atıf bilgisi/Citation:

Karakuş, N., Er, Z. (2021). Türkçe öğretmeni adaylarının WEB 2.0 araçlarının kullanımıyla ilgili görüşleri .
IBAD Sosyal Bilimler Dergisi, (9), 177-197.

ÖZ

Değişen dünya düzeni, eğitim sisteminde yeni gelişmeleri beraberinde getirmektedir. Bu süreçte en büyük görev öğretmenlere düşmektedir. Müstakbel öğretmenler olarak 21.yüzyıl öğrencilerini şekillendirecek günümüz öğrencilerinin Web 2.0 araçlarını ne kadar bildiğine ve ne kadar kullandığı geleceğin eğitim sisteminde daha büyük öneme sahip olacaktır. Bir öğretmen bu araçların kullanımına ne kadar vakıfsa ve onları kullanmak hususunda ne kadar mahirse, mesleğinde de o kadar başarılı sayılacağı bir döneme girilmektedir. Bu çalışmanın amacı Türkçe öğretmeni adaylarının Web 2.0 araçlarını kullanımıyla ilgili durumlarını tespit etmektir. Araştırmada, Türkiye genelinde bir sonuca ulaşabilmek için 2019-2020 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Türkiye'nin 7 bölgesinde yer alan 9 farklı üniversitenin Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Ana Bilim dalında lisans düzeyinde 1, 2, 3 ve 4. sınıfta öğrenim görmekte olan 149 Türkçe öğretmeni adayındangoogole form aracılığıyla veri toplanmıştır. Araştırma kapsamında gönüllülük esası ile 149 öğretmen adayınınankete katılımı sağlanmış ve toplanan veriler içerik analizi ile yorumlanmıştır. Bu üniversiteler şöyledir: 1. Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, 2.Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, 3. Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, 4.Yıldız Teknik Üniversitesi, 5.Gaziantep Üniversitesi, 6.Kilis 7 Aralık Üniversitesi, 7.Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi, 8.Trabzon Üniversitesi, 9. Uşak Üniversitesi. Sonuçlara bakıldığında öğretmen adaylarının, web 2.0 araçlarının bazılarını bildiği, bazılarını ise hiç duymadığı; bazılarını kullandığı, bazılarını ise hiç kullanmadığı görülmüştür. En çok bilinenler: Zoom (55), Google Dokümanlar (48), Edmodo (31), Kahoot (28), Google Classroom (26), Prezi (24), Google Forms (22), Google Hangout (21), Blogger (17), Duolingo (16) dur. Bu araçların bir kısmının çok biliniyor olması; geride bırakılan pandemi döneminde gerçekleştirilen uzaktan eğitimde kullanılmasından dolayı olduğu düşünülmektedir. Geneli düşünüldüğünde, geleceğin eğitim sisteminde büyük rol oynayacak olan bu araçların öğretmen adayları tarafından pek bilinmediği tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler

Türkçe Eğitimi, öğretmen adayları, Web 2.0 araçları, 21. yüzyıl eğitimi, uzaktan eğitim.

ABSTRACT

It has been recently experienced that distance education started as a necessity both in our country and all over the world. This process had its positive and negative sides and it was observed that the most duty fell to the teachers. As prospective teachers who will shape 21st century students, that today's students know and use Web 2.0 tools will be of greater importance in the education system of the future. The more a teacher is familiar with the use of these tools and the more skillful s/he is in using them, the more successful s/he will be in her/his profession in the future. In the study, in order to reach a conclusion all across Turkey, the data were collected from 9 different university located in 7 different regions of Turkey in the 2019-2020 academic year spring semester via google form. Participants were 149 pre-service teachers studying their 1st,2nd,3rd and 4th years at the department of Turkish Education at Faculty of Education. Within the scope of the study, these 149 pre-service teachers participated in the survey on a voluntary basis and the collected data were interpreted with content analysis. Participants' universities are as follows: 1. Erzincan Binali Yıldırım University, 2. Van Yüzüncü Yıl University, 3. Hatay Mustafa Kemal University, 4. Yıldız Technical University, 5. Gaziantep University, 6. Kilis 7 Aralık University, 7. Konya Necmettin Erbakan University, 8. Trabzon University, 9. Uşak University. According to the results, it was found that the pre-service teachers knew some of the web 2.0 tools, while others had never heard of them and some of them used these tools, some of them never used. Best known tools are: Zoom (55), Google Docs (48), Edmodo (31), Kahoot (28), Google Classroom (26), Prezi (24), Google Forms (22), Google Hangout (21), Blogger (17), Duolingo (16). The reason that some of these tools are well known is thought to be due to its use in distance education during the pandemic period left behind. Considering as a whole, it has been determined that these tools, which will play a major role in the education system of the future, are not well known by prospective teachers.

Keywords

Turkish Education, teacher candidates, Web 2.0 tools, 21st century education, distance education.

GİRİŞ

Eskiden bilgisayarlara ve internete erişimi olan ve olmayanlar arasındaki fark tartışılırken (VanDijk, 2006) günümüzde interneti ve bilgisiyarı verimli kullanan ve kullanamayanlar arasındaki fark tartışılmaktadır. Değişen toplum yapısı, bireylerin bazı bilgi ve beceriler kazanmasını ve bazı özelliklere sahip olmasını gerekli kılmaktadır (Günüç, Odabaşı ve Kuzu, 2013, s. 437). Farklı bir dünya düzeni, küreselleşme, dünyaya açılma, yeniden yapılanma gibi değişme ve gelişmelerden söz edilirken; bu değişime ayak uydurabilmek için eğitim yoluyla yetiştirilecek bireylerin de araştıran, sorgulayan, problem çözebilen, kritik düşünebilen, öğrenmeyi öğrenen, bilgiyi üretebilen, yaratıcı, esnek, teknolojiye faydalanabilen, düşündüklerini kolayca ifade edebilen, takım çalışması yapabilen özelliklere sahip olmaları beklenmektedir (Şen ve Erişen, 2002).

Değişim eğitim sisteminin en önemli öğelerinden olan öğretmen ve öğrencilerden bağımsız düşünülemez. Geçmiş ve günümüz arasındaki değişim ve farklılıklar, bilginin öğretmenden öğrenciye aktarılan bir nesne olarak görüldüğü bir eğitim yaklaşımından; öğrencilerin öğretmenin kılavuzluğunda bilgiyi hep birlikte yapılandırdıkları bir eğitim yaklaşımına doğru ilerlemiştir (Keser, 2005). Bu anlamda hem kendilerinin hem de öğrencilerinin çağın gerektirdiği niteliklere sahip olması bakımından öğretmenlere ve öğretmen adaylarına büyük sorumluluklar düşmektedir (Yaman, Akkoyunlu, 2015).

Teknoloji her geçen gün insan hayatına daha çok hakim olmaktadır. Tüm bu değişimler insanın yeniye uyum sağlamasını zorunlu kılmaktadır. Yeniye uyum sağlamak da büyük ölçüde iletişim becerilerini daha etkili kullanmaktan geçmektedir. Değişen bu yeni dünya insanoğlunu sürekli yeni şeyler üretmeye teşvik etmektedir. Yaşanan bu değişimler, başarılı olmak için belli becerilere sahip olmayı zorunlu kılmaktadır. 21. yy. becerileri olarak bilinen bu beceriler literatürde farklı şekilde belirtilmiştir (AASL, 2007; OECD, 2012; DiCerbo, 2014; Trilling B. ve Fadel, 2009). 21.yy. becerilerini genel olarak öğrenme ve yenilenme becerileri (yaratıcılık ve yenilenme, eleştirel düşünme ve problem çözme, iletişim ve iş birliği); bilgi, medya ve teknoloji becerileri (bilgi okuryazarlığı, medya okuryazarlığı, bilgi ve iletişim teknolojileri okur-yazarlığı), yaşam ve meslek becerileri (esneklik ve uyum, girişimcilik ve öz-yönelim, sosyal ve kültürlerarası beceriler, üretkenlik ve sorumluluk, liderlik ve sorumluluk) oluşturmaktadır.

21. yüzyıl öğretmen becerileri, değişen sosyal yaşam ve eğitim ortamı, öğretmen becerilerinin belirlenmesini önemli ölçüde etkilemektedir. Pedagojik beklentilerin yanında teknolojinin öğrenme ortamına olan etkisinin yoğun bir şekilde hissedilmesi, eğitimcilerin teknoloji ve buna bağlı olan değişimleri yakından takip ediyor olmasını önemli hâle getirmiştir. 21. yüzyılda öğretmenin kazanması gereken beceriler söz konusu olduğunda eleştirel düşünme, problem çözme, iletişim, iş birliği, yaratıcılık, liderlik ilk sırada sayılan beceriler arasında olurken etkin rehberlik, karakter gelişimi ve meslek etiği gibi bazı kavramlar da öne çıkmaktadır (Gümüş, 2019). Son yapılan araştırmalarda öğretmenlerin teknolojik olarak zengin bir ortamda problem becerisi iyiyse öğrencilerin problem çözme becerileri de o oranda iyi olduğu görülmüştür (OECD, 2019).

Milli Eğitim Bakanlığı'nın (2017) öğretmenlik mesleği genel yeterlikleri çalışmasında "yüksek nitelikli iyi yetişmiş ve mesleğe uygun bireylerin öğretmen olarak istihdamını sağlamak", "öğretmenlerin kişisel ve mesleki gelişimini sürekli kılmak" ve "öğretmenlik mesleğine

yönelik algıyı iyileştirmek ve mesleğin statüsünü güçlendirmek” olmak üzere üç temel amaç bulunmaktadır. Aynı şekilde belgede bu amaçlarla ilişkili toplamda sekiz hedef ve bu hedeflerin hayata geçirilmesi için planlanmış 35 eylem bulunmaktadır. Her bir eyleme ilişkin açıklamalar ile birlikte bu eylemlerin gerçekleştirilmesinde hangi kurumların sorumluluk sahibi olduğu ve bunlara yönelik performans göstergeleriyle planlanan gerçekleştirme süreleri de belgede yer almaktadır (MEB, 2017).

21. yüzyılda, yapılandırmacı ve araştırma ve sorgulama yaklaşımlarıyla birlikte “nitelikli öğretmen” kavramı önem kazanmıştır (Artvinli, 2010). Öğretmenler, bilginin kazanılmasında rehberlik eden ve yönlendiren, teknolojiyi kullanma konusunda yeterli olan ve bilgiyi çeşitli teknolojilerden (e-mail, blog sayfaları vb.) yararlanarak paylaşan bireyler olmalıdır (Akpınar, 2006). Geleceğin öğretmenlerinin sahip olması gereken özelliklerden biri de 2023 Eğitim Vizyon Belgesi’nde “Dijital içerikleri etkin olarak kullanma ve geliştirme kültürü edinmiş lider öğretmenler” olarak yer almıştır (MEB, 2018).

21. yüzyılda okulları ve eğitim kurumlarını dinamik küresel pazarda rekabet edebilir öğrenciler yetiştirmeye hazırlamak gerekmektedir. 21.yüzyılın küresel sınıflarında öğretmenlerin pedagojik becerilerinin inovatif stratejilerle dönüştürülmesi amaçlanmalıdır. Öğretmen ve öğrenciler, dijital teknolojiler ve dijital öğrenme ortamlarını kullanması ve buna uygun müfredat geliştirilmelidir (Özçelik ve Tuğluk, 2019). 21.yy. öğretmenlerinin teknolojik gelişmelere açık olması gerekmektedir. Öğretmen güncel olmazsa öğrenci ile arasında güçlü bir bağ kuramaz, onu anlayamaz. Son yıllarda sıkça kullanılan tabirle dijital yerli nesil için öğretmen verimli çalışmalı ki gelecek kuşaklar daha iyi yetişebilsin. Dijital göçmen öğretmenler bu açığı kapatmak için teknolojiye daha da hâkim olmalıdır. Böylece öğretmen meslekte uzun süre verimli çalışabilecektir. Öğrencileri geleceğe hazırlamak için sadece öğretim tekniklerini bilmek, teknolojiyi takip etmek yeterli değildir. Önemli olan teknolojiyi müfredata entegre etme konusunda başarılı olmaktır.

Entegrasyon, öğretmen eğitimi olmadan bilgisayarları sınıfa koymak veya elektronik ansiklopediler, elektronik tablolar, veri tabanları vb. gibi uygulama yazılımlarını amaçsız olarak sunmak değildir. Teknoloji entegrasyonu, öğrencilerin bilgisayar becerilerini anlamlı şekillerde nasıl uygulayacaklarını öğrenmelerini sağlamak için bilgisayarları etkili ve verimli bir şekilde kullanmaktır. Entegrasyon, teknolojiyi öğrencinin öğrenmesini geliştirecek şekilde birleştirmektir. Teknolojiyi eğitime entegre etmek gerektiğinin nedenleri arasında şunlar gösterilebilir: İçerik-alan müfredatına daha fazla derinlik, bilgi çağında daha fazla teknolojik öğrenmeye ihtiyaç duyulması, öğrencilerin teknolojiyle motive olması, öğrencilerin bilginin ötesine (uygulama ve analiz) geçebilmesi, öğrencilerin bilgi açısından zengin bir dünyada bulunması, öğrenme sürecinin bir parçası olarak çeşitli bilgisayar becerilerini uygulayarak bilgisayar okuryazarlığını geliştirebilmeleri (Dockstader, 1999).

Teknolojik araçlar, eğitim sistemine katkısı sorgulandıktan sonra (Kayaduman, Sırakaya; Seferoğlu, 2011) kullanılmalıdır. Çünkü teknolojiyi sorgulamadan kullanmak son derece zararlı olabilir. Bu araçlar mutlaka pedagojik açıdan incelenmeli, öğrencilerin yaratıcılıklarına katkı sağlayacak nitelikte olmalıdır.

Milli Eğitim Bakanlığı’nın Eğitimde FATİH Projesi kapsamında 21. yüzyıl vatandaşlığı becerileri olarak tarif edilen “teknoloji kullanımı, etkili iletişim, analitik düşünme, problem çözme, birlikte çalışma ve işbirliği” becerilerinin geliştirilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca Bakanlık,

2023 Vizyon Belgesi'nde teknolojik araçlara ve dijitalleşmeye önemli bir yer ayırmıştır. Bu anlamda "içerik normları ve kalite standartları tüm olası kullanım senaryolarını destekleyecek şekilde Ulusal Dijital İçerik Arşivi oluşturulması, dijital içerikler kullanılarak, kişiselleştirilmiş öğrenme deneyimlerinin yaşanabildiği platformlar hazırlanması, içerik çeşitliliğini desteklemek için ülke çapında içerik geliştirme ekosistemi oluşturulması, öğrencilerin PISA gibi uluslararası sınavlarda arzu edilen sonuçları alabilmeleri için üst bilişsel becerileri destekleyen yeni nesil dijital ölçme materyalleri geliştirilmesi, dijital materyaller ile basılı materyaller ilişkilendirilmesi, öğretmenlere bunların etkin kullanımıyla ilgili destek materyaller sunulması, dijital materyallerin ana öğretim materyali olarak kullanılması yaygınlaştırılması, Türk Eğitim Sistemi'nde farklı aktör ve kurumların katılımıyla, dijital eğitim ve öğretim içeriği geliştirme ekosistemi oluşturulması" hedeflerine yer vermiştir (MEB, 2018).

Dijital içerikler; pedagojik yaklaşımı kuvvetli, kavramsal derinliği önde tutan, konu bütünlüğü taşıyan, yüksek etkileşimli materyallerdir. Gerçek yaşamla bağlantılı bu içerikler; fiziksel ortamda gerçekleştirilmesi zor olan interaktif deneyler, soyut kavramların görselleştirildiği canlandırmalar, simülasyonlar, çoklu disiplinlerin harmanlanmasını gerektiren büyük projeler içeren oyunlar, tüm bunların değerlendirme amacıyla kullanıldığı yeni nesil ölçme materyalleridir (MEB, 2018, s. 73).

Öğretmenlerin teknolojik açıdan desteklenmesi gerekliliği ve materyal hazırlarken farklı tasarımları ve farklı araçları kullanmaları gerekecektir. Bu araçlar arasında web 2.0 araçları çok önemli bir yer tutmaktadır. Ders tasarımlarında belli ölçülerde bu web 2.0 araçlarını kullanmaları konusunda desteklenmelerini ve eğitilmeleri gereklidir (Elmas ve Geban, 2011). Web 2.0 araçları bireysel sistemler sunucularda barındırılır ve web üzerinden bir tarayıcı aracılığıyla erişilir; bunlar birbirlerinin yerine web 2.0 sistemleri, web 2.0 hizmetleri veya web 2.0 uygulamaları olarak adlandırılabilir. Web 2.0 araçları verilerin yeniden kullanılmasında esneklik sağlayan, içeriği paylaşmak için kullanılan mevcut web veri paylaşım mekanizmalarına dayanan sistemlerdir. Bu özellikleri ile veri paylaşımı ile web aynı zamanda kullanıcı gruplarının sosyalleşmesine, iş birliği yapmasına ve birbiriyle çalışmasına olanak tanıyan bir sosyal yazılım platformu haline gelmektedir. Bu araçlarının tohumları 1980'de Tim Berners-Lee'nin prototip web yazılımında ortaya çıkmıştır (Franklin, 2007).

Web 2.0 teknolojileri yeni çıktığı dönemlerde yaşanan bazı erişilebilirlik sorunları çözümler üretilmiştir (Franklin, 2007). Ayrıca web 2.0 teknolojilerinin daha etkin kullanılması için özellikle eğitim alanında finansal projeler üretilmektedir. Web 2.0 aracı tasarlanırken pedagojiyi nasıl etkileyeceğine yönelik araştırmalar yapılmalı ve bu araştırma sonuçlarına göre düzenlenmelidir. Web 2.0 teknolojilerini sınıflarında aktif olarak kullanmamalarının 3 temel nedeni vardır: Bunlar, öğretmenlerin bu tip teknolojileri kullanmaları için teşvik edilmemeleri; bu teknolojilerin derslerde kullanılmalarının sağladığı olumlu eğitim çıktılarına gösteren akademik çalışmaların öğretmenler tarafından yeterince etkili bulunmaması ve eski, baskın eğitim kültürü bariyerinden çıkmakta zorlanmaları ve teknoloji ile zenginleştirilmiş ders tecrübelerinin ve teknolojiyi derslere katmanın sağlayacağı faydaları tam olarak idrak edememiş olmaları olarak sıralanabilir (OECD, 2009). Kullanıcıların bir araya gelmesi, sistemleri kişiselleştirmesi ve kendi ihtiyaçlarına göre yapılandırması sistemiyle çalışan Web 2.0 araçları, telefon ve yayın medyasının gelişmesiyle eşzamanlı olarak gerçekleşir. Bu durum bu araçların gelecekte daha fazla ilgi göreceğini gösterebilir.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Bu çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması ile desenlenmiştir. Durum çalışması, sınırlı sistemin çoklu bilgi kaynakları aracılığı ile toplanan bilgilerin (Creswell, 2016, s. 97) derinlemesine betimlenmesi ve incelenmesidir (Merriam, 2018, s. 40). Araştırma, “Bir durum bütünsel bir biçimde tek parça olarak incelendiğinde” (Saban ve Ersoy, 2017, s. 164) kullanılan bütüncül tek durum deseni ile yapılandırılmıştır. Araştırmada Türkiye’nin yedi farklı bölgesinde yer alan dokuz üniversitenin Türkçe Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören öğretmen adaylarının Web 2.0 araçları hakkındaki görüşleri incelenmiştir.

Makalemizin etik kurulu izni 23.06.2020 tarih 2020/4 sayı numarası ile Yıldız Teknik Üniversitesi Araştırma ve Planlama Rektör Yardımcılığı’ndan alınmıştır.

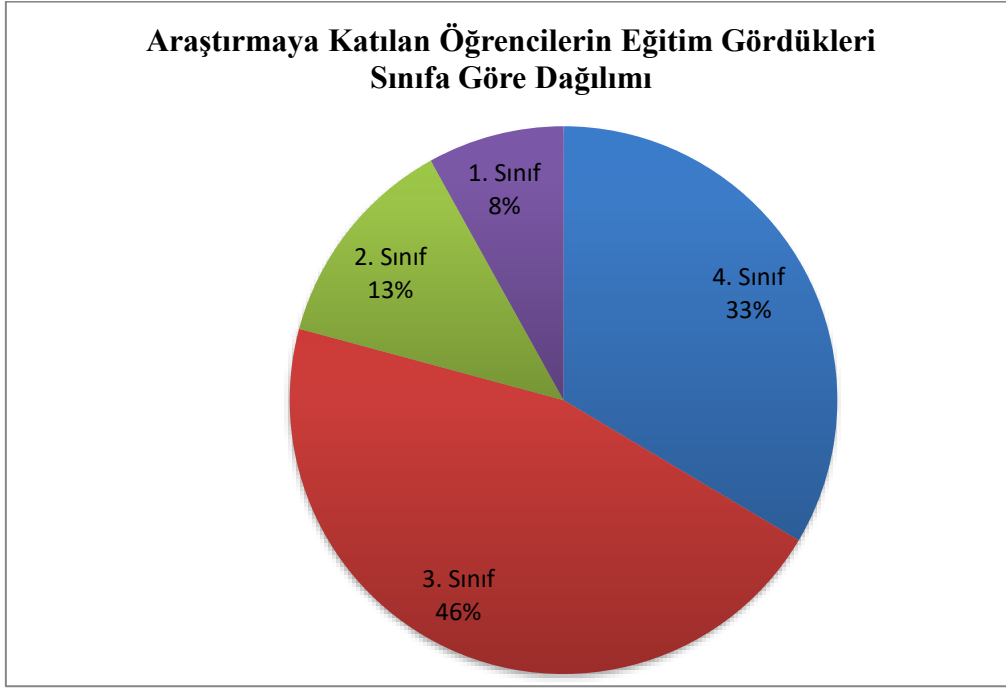
Araştırmanın Çalışma Grubu

Nitel araştırmalarda genellikle kendi bağlamlarında derinlemesine analiz edilen küçük örneklerle çalışılır (Miles ve Huberman, 2016, s. 27). Bu nedenle araştırmanın çalışma grubu oluşturulurken amaçlı örnekleme yönteminden faydalanılmıştır. Amaçlı örneklemede araştırmacılar ana olgu hakkında bilgi edinmek veya onu anlamak için bireyleri ve araştırma mekânlarını maksatlı bir biçimde seçerler (Creswell, 2017, s. 267).

Araştırmanın çalışma grubu belirlenirken “belli ölçütleri sağlayan durumların çalışma öncesinde belirlenip seçildiği” (Patton, 2014, s. 243) ölçüt örnekleme stratejisi kullanılmıştır. Araştırmada temel olarak iki ölçüt belirlenmiştir. Bunlardan ilki öğretmen adaylarının çalışmaya gönüllülük esasına uygun şekilde katılmaları, ikincisi ise Türkçe öğretmenliği bölümünde eğitim görmeye devam ediyor olmalarıdır.

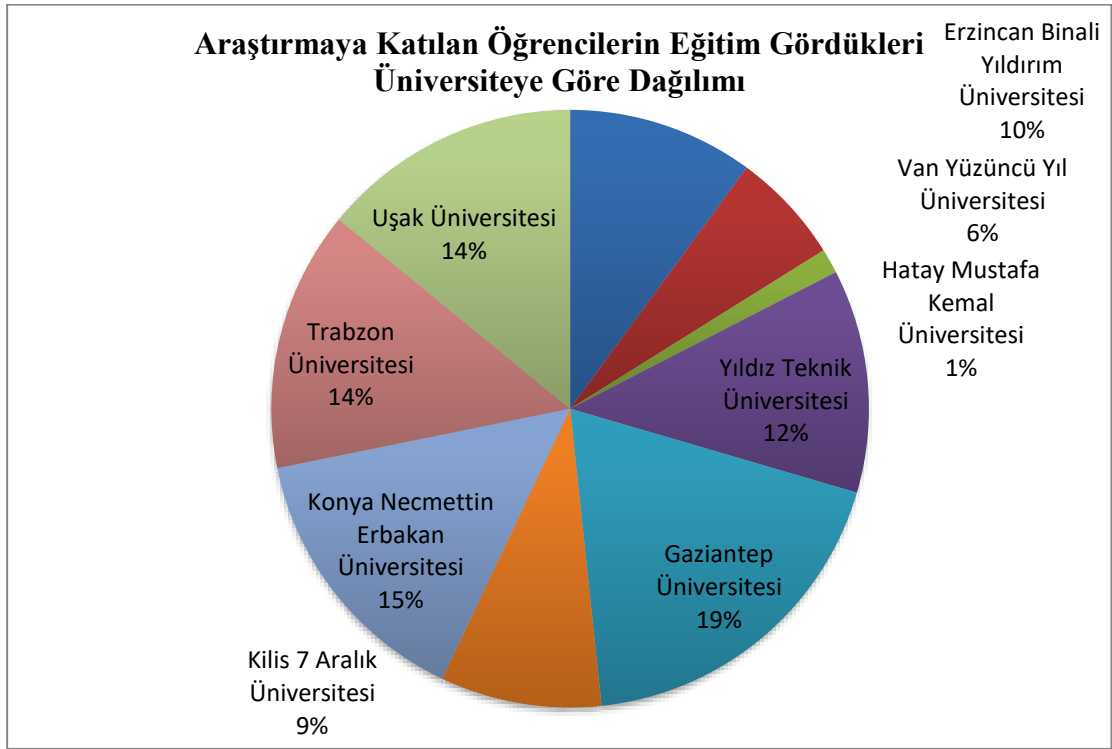
Araştırmanın çalışma grubunu 2019-2020 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Türkiye’nin 7 bölgesinde yer alan 9 farklı üniversitenin Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Ana Bilim dalında lisans düzeyinde 1, 2, 3 ve 4. sınıfta öğrenim gören 149 Türkçe öğretmeni adayı oluşturmaktadır. Bu üniversiteler şöyledir: 1. Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, 2. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, 3. Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, 4. Yıldız Teknik Üniversitesi, 5. Gaziantep Üniversitesi, 6. Kilis 7 Aralık Üniversitesi, 7. Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi, 8. Trabzon Üniversitesi, 9. Uşak Üniversitesi. Araştırmanın inceleme nesnelere ise bu üniversitelerin Türkçe Öğretmenliği bölümünde eğitim gören öğretmen adayları tarafından elektronik ortamda doldurulan formlardır. Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının sınıf düzeylerine ilişkin bilgiler Tablo 1’de belirtilmiştir:

Grafik 1. Katılımcıların Sınıf Düzeyleri

Grafik 1’de görüldüğü gibi öğretmen adaylarının %79’luk bir bölümü 3.ve 4.sınıf öğrencisidir.Bu durum çalışma için olumlu bir durumdur. Çünkü öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik dersleri almış oldukları zaman dilimine tekabül eder. Google form, bütün sınıflara benzer şekilde ulaştırılmış olmasına rağmen ankete katılım;1.ve 2.sınıflarda 3. ve 4. sınıflara göre daha az olmuştur.

Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının eğitim gördükleri üniversitelere ilişkin bilgiler Grafik 2’de belirtilmiştir:

Grafik 2. Katılımcıların Üniversitelere Göre Dağılımı

Çalışmanın başında veri toplama amacı ile 7 farklı bölgeden 7 üniversite seçilmesi kararlaştırılmış, fakat gönüllülük esasına dayalı olarak veri toplandığı için sayısal yönden bazı bölgelerin diğerlerine göre eksik kaldığı görülmüştür. Bu nedenle bu bölgelerde yer alan 2. bir üniversiteden daha veri toplanması yoluna gidilmiş ve sonuç olarak 7 bölgede yer alan 9 üniversiteden veri toplanmıştır.

Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının eğitim gördükleri üniversitelerin hangi bölgede yer aldığına ilişkin bilgiler Grafik 3'te belirtilmiştir:

Grafik 3. Katılımcıların Bölgelere Göre Dağılımı

Grafik 3'e bakıldığında 7 bölgeden de birbirine yakın sayıda görüşmeciye ulaşıldığı görülmektedir. Bu durum çalışmanın nesneliliği açısından önem arz etmektedir.

Veri Toplama Araçları, Verilerin Toplanması ve Analizi

Ağ sayfaları, dosya transfer protokolü yoluyla mevcut raporlar, elektronik yazılar, görsel programlar; kolayca ulaşılabilen elektronik veri kaynağı, veri toplama aracı, belge ve veri olarak kabul edilirler (Merriam, 2018, s. 149). Araştırmada veri toplama aracı olarak çevrim içi ortamda Google Forms üzerinde geliştirilen ve alan uzmanlarının görüşleri doğrultusunda yapılandırılan 16 maddelik bir görüşme formu kullanılmıştır. Bu görüşmelerde sorular önceden belirlenmiştir. Aynı sorular tüm katılımcılara aynı anda sorulur. (Patton, 2018, s. 349)

Hazırlanan görüşme formunun ilk 4 maddesinde öğretmen adaylarının demografik bilgilerine ait sorular yer almaktadır. Geri kalan 12 madde ise öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarının kullanımına ilişkin görüşlerini sorgulayan derecelendirme ölçekleri ve bunların sebeplerine ilişkin açık uçlu sorulardır. Hazırlanan görüşme formu 3 farklı alan uzmanının görüşüne sunulmuş, alınan dönütlerle düzeltmeler yapılmış ve on öğretmen adayı ile yapılan pilot uygulamanın ardından forma son şekli verilmiştir. Öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik hazırlanan 16 maddelik görüşme formu Google Forms üzerinden öğretmen adayları ile paylaşılmış ve adayların görüşleri toplanmıştır.

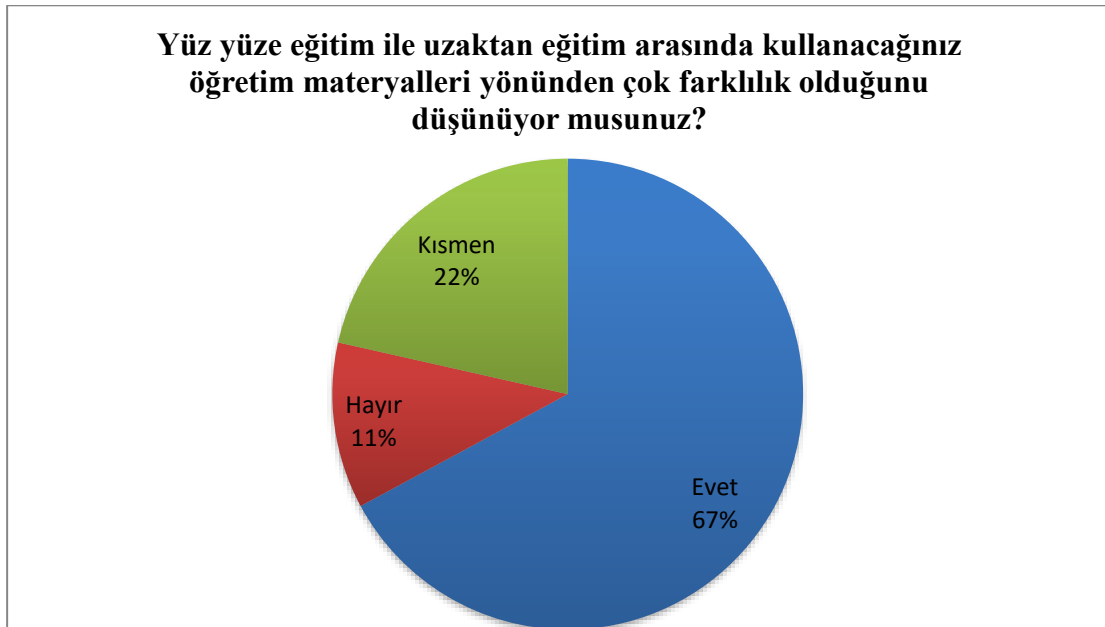
Verilerin analiz sürecinde ise içerik analizinden faydalanılmıştır. İçerik analizinde araştırmacı öncelikli olarak araştırma konusu ile ilgili kategoriler geliştirmektedir. İçerik analizi ile kategorilendirilen veriler betimsel analizle yorumlanmıştır. Betimsel analizde veriler, önceden belirlenmiş temalara göre özetlenir ve yorumlanır (Özdemir, 2010, s. 335).

BULGULAR

Araştırmada öğrencilerin yüzyüze eğitim ve uzaktan eğitim ile ilgili görüşleri alınmaya, bakış açıları belirlenmeye çalışılarak aldıkları eğitimin bu duruma katkısı olup olmadığı belirlenmeye çalışılmıştır. Web 2.0 araçları gerek yüzyüze ve gerekse uzaktan eğitimde kullanılan bir takım bilgisayar programları veya uygulamalarıdır. Öğretmenlerin pek çok yönden tercih ettiği bu araçlar sosyalleşme, iş birlikçi çalışma, yaratıcılık, özgünlük, paylaşma, somutlaştırma, görselleştirme, öğrenmede kalıcılığı sağlama gibi pek çok özelliğinden dolayı öğretmenler tarafından tercih edilmektedir. Çalışma kapsamında öğretmen adaylarına sorulan sorular ve sorulara verdikleri cevaplar aşağıda yer almaktadır.

Soru 1. Yüz yüze eğitim ile uzaktan eğitim arasında kullanacağınız öğretim materyalleri yönünden çok farklılık olduğunu düşünüyor musunuz?

Grafik 4. Katılımcıların yüzyüze eğitim ile uzaktan eğitimde kullanılacak materyaller arasında farklılık olup olmadığına yönelik görüşleri

Grafik 4'te görüldüğü gibi %67 oranındaki öğretmen adayı uzaktan eğitim ile yüz yüze eğitimde kullanılacak materyaller arasında farklılık olduğunu düşünmektedir. %22'si bu konuda emin değilken %11'i fark olmayacağı görüşindedir. Hayır diyen öğretmen adaylarının kaçınıcı sınıfta eğitim gördüklerine bakıldığında her sınıf kategorisinde "hayır" cevabı veren bulunmakla birlikte çoğunluğun 1.sınıfta olduğu görülmektedir. 12 tane 1.sınıf öğrencisinden 7 si "hayır" ve "kısmen" cevabı vermiştir. Genel içerisinde "hayır" diyen öğrencilerin %42'si 1.sınıftadır. Bu durumun 1.sınıfta eğitim gören öğretmen adaylarının henüz bu araçları tanımadıkları ve lisans eğitimleri sürecinde henüz bu tür materyalleri geliştirecekleri dersleri almadıklarından kaynaklandığı düşünülmektedir. Diğer öğretmen adaylarının ise bu araçların her iki eğitim şeklinde de kullanılabileceği için fark olmadığını düşündükleri anlaşılmaktadır.

Fark olduğunu düşünen öğretmen adaylarının görüşlerine bir kaç örnek verilebilir:

Ö1. Sınıf içerisinde kullanılabilecek materyaller uzaktan eğitimde etkisiz birer öge olabilir. Sınıf ortamında yapılan bir etkinlikle öğrenci yaparak-yaşayarak öğrenebilirken uzaktan eğitimde tamamen pasif duruma geliyor.

Ö2. Yüz yüze eğitim yaparken hazırlanan ya da kullanılan materyalleri aynı şekilde ve canlı olarak görüp daha doğru anlayabiliriz.Uzaktan eğitim ise bizlere bilgisayar başında, kitaplara ve konulara daha kolay ulaşmamızı sağlayarak derste ek kitaplardan, görsellerden ve yeri geldiğinde not tutmak açısından kolaylık sağlıyor.

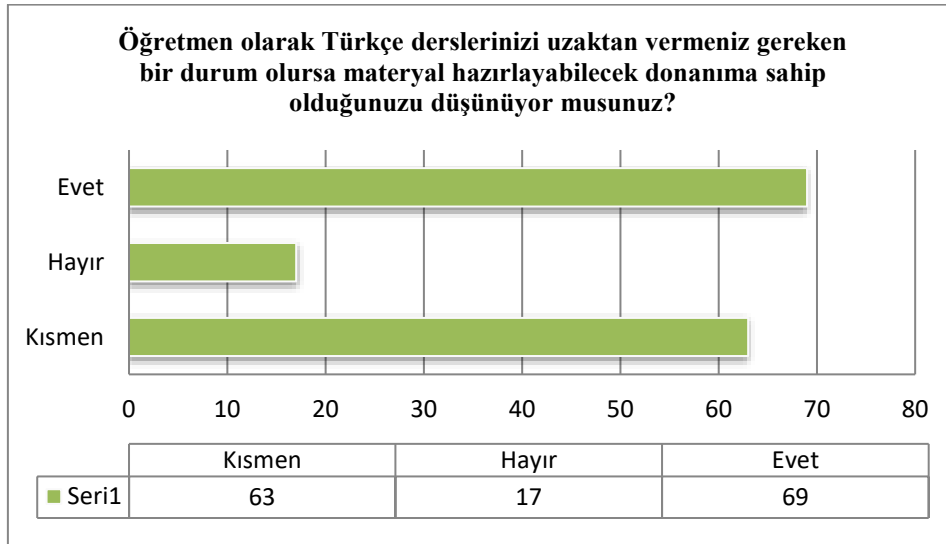
Ö3. Evdeyken pek uzaktan eğitimden de faydalandığımı düşünmüyorum.Gerek memlekete döner dönmez işe gidip gelmek olsun gerekse de uzaktan eğitime girerken internetin ağır olması, bulunduğum konumun internet için elverişli olmaması gibi.Ama yine de her şey öğrenen kişinin kendisinde bitiyor. Öğrenen kişi hiçbir şeyi bahane etmemelidir.

Ö4. Yüzyüze eğitimde herhangi bir veri sunmuyordu hocalar ama uzaktanda illaki sunmak zorunda oluyorlardı.Bu katkısından dolayı uzaktan eğitim öğrenciye veriye ulaşım açısından avantaj sağladı.

Ö5. Farklılık olacağını düşünmüyorum. Sonuçta öğretim materyallerinin içindeses kayıtları, video, resim, grafik ve yazılı materyaller yer almaktadır.Bu materyallere sınıf ortamındabir bilgisayar veya akıllı tahtadan ulaşılabilir.Uzaktan eğitime katılmak için de bilgisayar ve telefon ekranlarındanulaşabilir, lakin iki farklı durumda aynı etki olup olmayacağını bilmiyorum.Verilen bir kaç örnekten de anlaşıldığı gibi öğrencilerin yüzyüze eğitim ve uzaktan eğitimde kullanılan materyaller ile ilgili fikirleri sorulduğunda çok farklı cevaplar gelmiştir.Her öğrencinin kendi yaşanmışlığı doğrultusunda farklı tecrübeleri ve fikirleri olduğu görülmektedir.

Soru 2. Öğretmen olarak Türkçe derslerinizi uzaktan vermeniz gereken bir durum olursa materyal hazırlayabilecek donanımına sahip olduğunuzu düşünüyor musunuz?

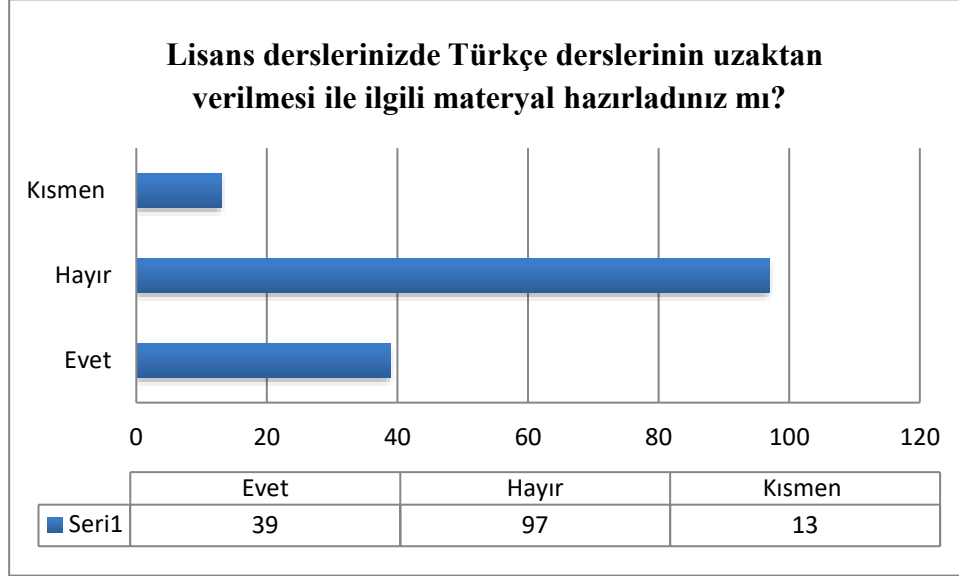
Grafik 5. Öğretmen adaylarının Türkçe derslerini uzaktan vermedurumunda materyal hazırlayabilecek donanımına sahip olup olmadıklarına yönelik görüşleri

Bu soruya öğretmen adaylarının genel olarak cevabı olumlu olmuştur.Sadece %11 (17)'lik bir kısmı hazır olmadığını düşünmektedir.Hayır diyen öğrencilerin sınıf düzeylerine bakıldığında ise ilginç bir tablo ile karşılaşmıştır.1 öğrenci 1.sınıf, diğer öğrenciler ise 3.ve 4. sınıf öğrencisidir. Uzaktan ders verebilecek materyal hazırlama donanımına sahip olmadığını düşünen 3.ve 4. sınıfta eğitim gören öğretmen adaylarının kendini hazır hissetmedikleri öngörülmektedir.

Soru 3. Lisans derslerinizde Türkçe derslerinin uzaktan verilmesi ile ilgili materyal hazırladınız mı?

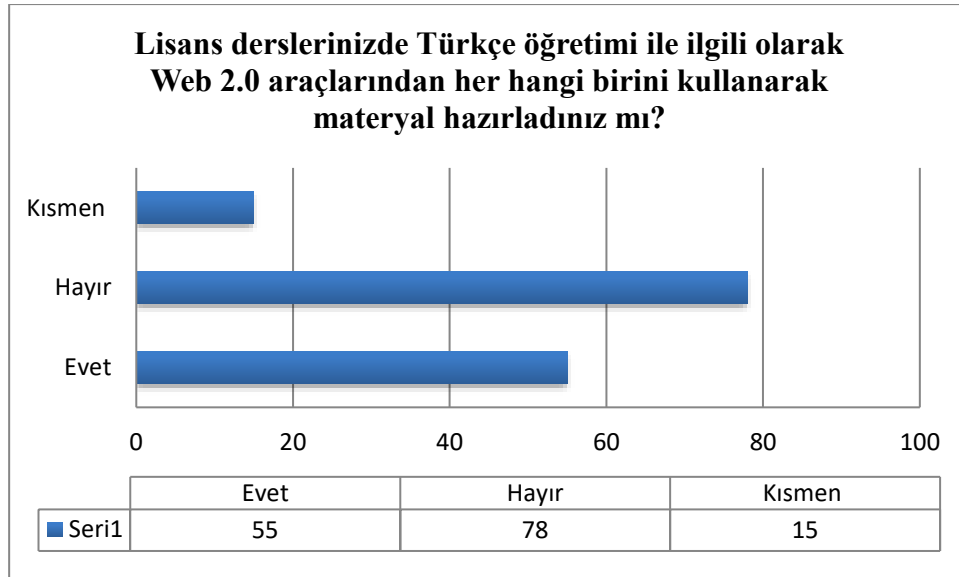
Grafik 6. Öğretmen adaylarının lisans derslerinde Türkçe derslerinin uzaktan verilmesine yönelik materyal hazırlama durumları

6. Grafiğe bakıldığında % 65’lik bir oranla 97 öğretmen adayının Türkçe derslerinin uzaktan verilmesine yönelik materyal hazırlamadığı görülmektedir.%9’u (13) kısmen diyerek emin olmadığını dile getirirken, %26 ‘sı (39) materyal hazırladığını belirtmiştir.

Soru 4. Lisans derslerinizde Türkçe öğretimi ile ilgili olarak Web 2.0 araçlarından her hangi birini kullanarak materyal hazırladınız mı?

Grafik 7. Öğretmen adaylarının lisans derslerinde Türkçe öğretimi ile ilgili olarak Web 2.0 araçlarından her hangi birini kullanarak materyal hazırlama durumları

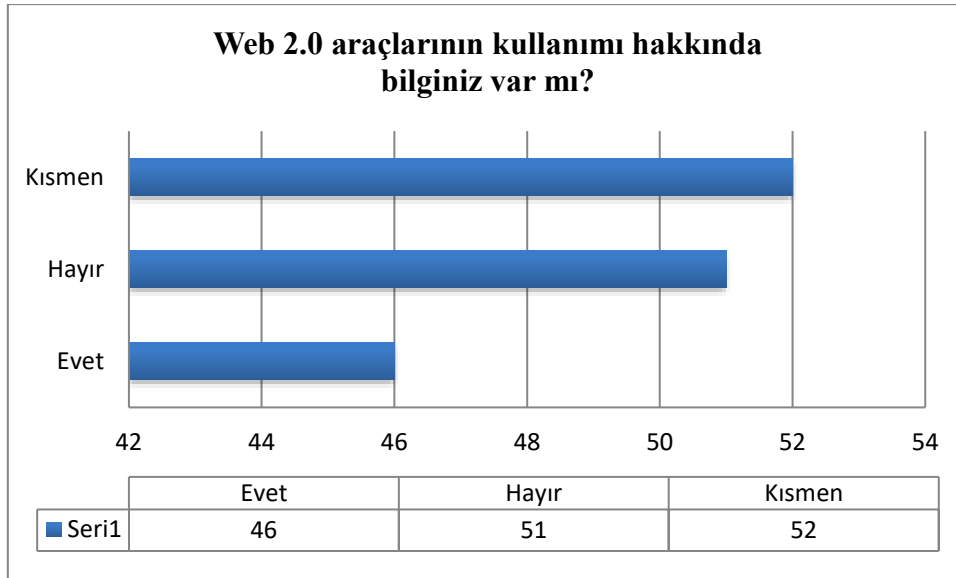

Türkçe öğretmeni adaylarının Web 2.0 araçları ile materyal hazırlayıp hazırlamadıklarına yönelik sorulan soruya “hayır” cevabı veren öğrenci sayısı 78, “evet” cevabı veren öğrenci

sayısı ise 55'tir. Yüzdeler oranlara bakıldığında %52'lik bir öğrenci diliminin bu araçları kullanmadığı, %37'sinin kullandığı, %10'unun ise emin olmadığı tespit edilmiştir. Aslında bu cevap bile öğretmen adaylarının web 2.0 araçlarını tanımadığı sonucunu ortaya koymaktadır. Çünkü bu araçlardan en az bir kaçını eğitim hayatları boyunca görmüş olmaları kuvvetli ihtimaldir.

Soru 5. Web 2.0 araçlarının kullanımı hakkında bilginiz var mı?

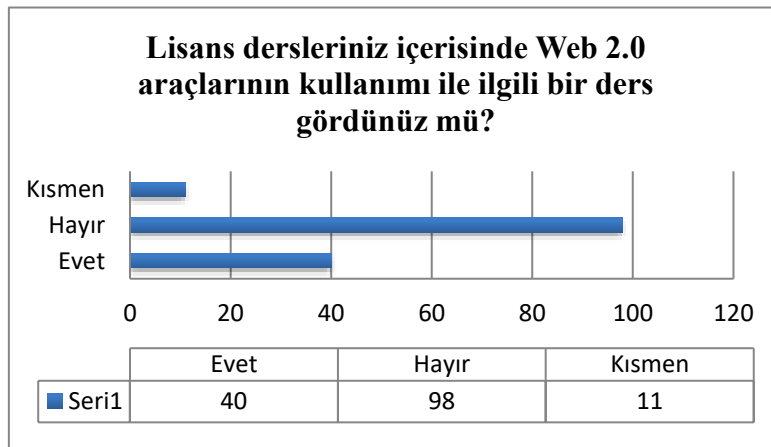
Grafik 8. Öğretmen adaylarının Web 2.0 araçları hakkında bilgilerinin olup olmaması durumu

Bu soru karşısında öğretmen adaylarının cevapları incelendiğinde pek emin olmadıkları düşünülmektedir. %34'ü (51) bilgisinin olmadığını, %35'i (52) kısmen bilgisinin olduğunu, %31'i (46) ise bilgisinin olduğunu belirtmiştir.

Soru 6. Lisans dersleriniz içerisinde Web 2.0 araçlarının kullanımı ile ilgili bir ders gördünüz mü?

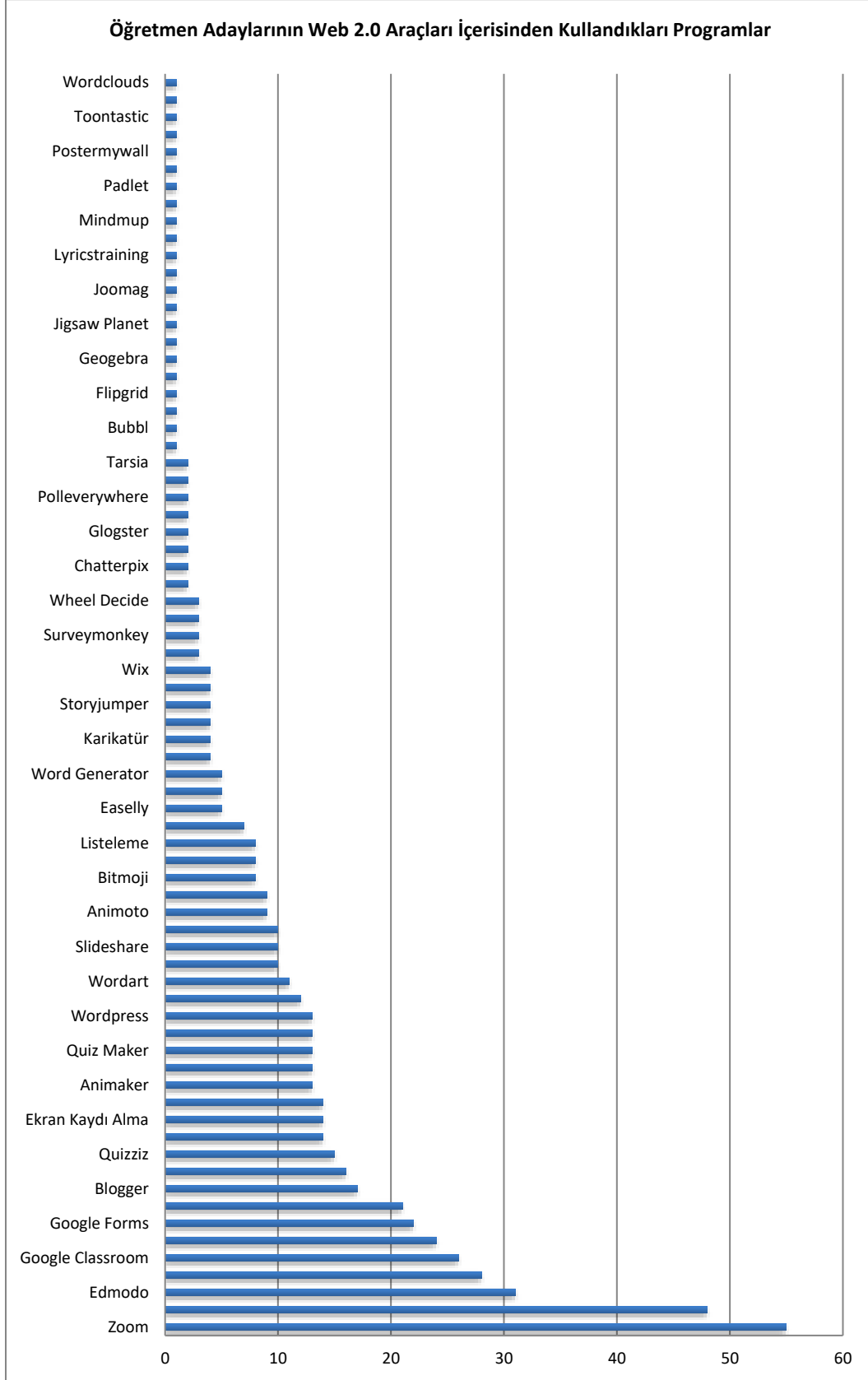
Grafik 9. Öğretmen adaylarının lisans derslerinde Web 2.0 araçlarının kullanımı ile ilgili bir ders görüp görmeme durumu

Grafik 9 incelendiğinde öğretmen adaylarının %66'sının lisans derslerinde Web 2.0 araçlarının kullanımı ile ilgili bir ders almadığını belirttiği görülmektedir. Bu soruya %27'si olumlu cevap verirken %7'si ise "kısmen" cevabını vermiştir.

Soru 7. Web 2.0 araçları içerisinde kullandığınız programlar hangileridir? İşaretleyiniz!

Grafik 10. Öğretmen Adaylarının Web 2.0 Araçları İçerisinden Kullandıkları Programlar

En çok kullanılan Web 2.0 araçları içerisinde ilk 10 sırada Zoom(55), Google Dokümanlar (48),Edmodo (31), Kahoot (28), Google Classroom (26), Prezi (24), Google Forms (22), Google Hangout (21), Blogger (17), Duolingo (16) gelmektedir.

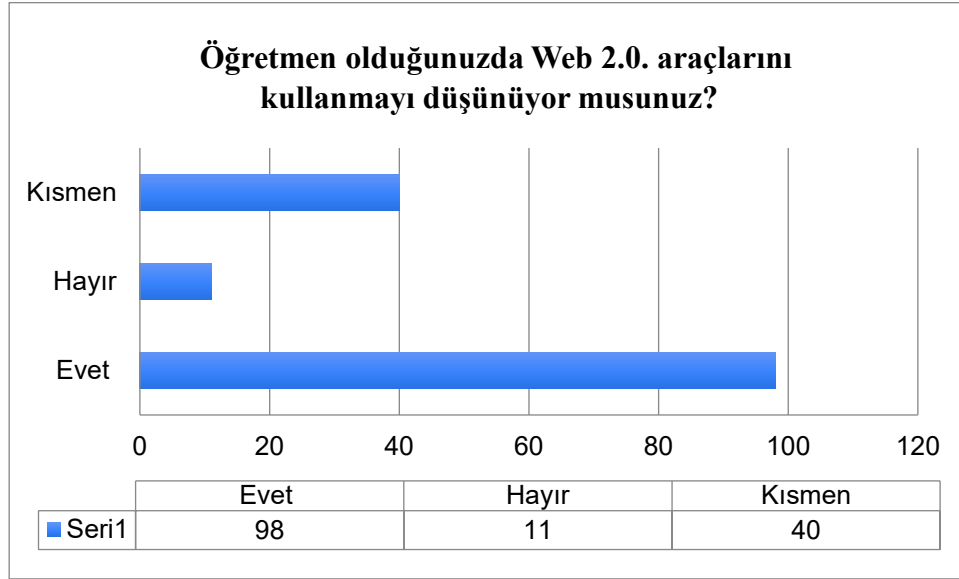
İkinci 10'da yer alan Web 2.0 araçları: Quizziz (15), Camtasia (14), Ekran Kaydı Alma (14), Quizlet (14), Animaker (13), Google Sites (13), Quiz Maker (13), Voki (13), Wordpress (13), Emaze (12).

Üçüncü 10 şöyledir: Quizziz (15), Camtasia (14), Ekran Kaydı Alma (14), Quizlet (14), Animaker (13), Google Sites (13), Quiz Maker (13), Voki (13), Wordpress (13), Emaze (12), Wordart (11), Canva (10), Slideshare (10), Teams (10), Animoto (9), Powtoon (9), Bitmoji (8), Google Keep (8), Listeleme (8), Learning Apps (7).

Web 2.0 araçlarından bazılarının hiç bilinmediği ve kullanılmadığı veriler incelendiğinde tespit edilen bulgular arasındadır. Bu araçlar şöyledir: Blabberize, Bubbl, Cram, Flipgrid, Flixpress, Geogebra, Google Quick Draw, Jigsaw Planet, Jitsi Meet, Joomag, Kizoa, Lyricstraining, Matematik, Mindmup, Moovly, Padlet, Playposit, Postermiywall, Thinglink, Toontastic, Typeform, Wordclouds.

Soru 8. Öğretmen olduğunuzda Web 2.0 araçlarını kullanmayı düşünüyor musunuz?

Grafik 11. Öğretmen adaylarının öğretmen olduklarında Web 2.0 araçlarını kullanmaya yönelik görüşleri

Grafik 11 incelendiğinde öğretmen adaylarının %66'sı (98) bu araçları kullanma yönünde karardır.%27'si (40) "kısmen" cevabını verirken, %7'si (11) "hayır" cevabını vermiştir.Öğretmen adaylarının konu ile ilgili görüşlerine yönelik bir kaç örnek verilebilir.

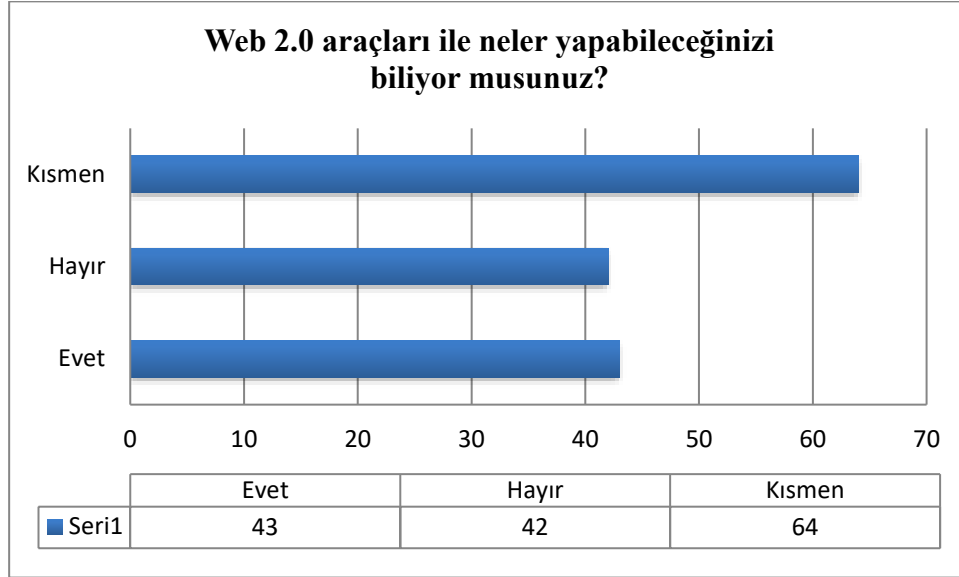
Ö27. Teknoloji çağında olmamızın gerekliliğinden dolayı öğrencilerin ilgisini çekecek ve farklı zekalara sahip öğrencilerin dersleri daha iyi anlayabilmeleri için gerekli olduğunu düşünüyorum.

Ö115. Teknoloji kullanımı her zaman eğitimde olmalıdır.Eğitimi ve öğretimi daha cazip kılar ve daha kalıcı izler bırakır.

Ö45. Böyle araçlar çocuğu motive eder ve eğlenerek öğretmeyi sağlar. Bu da öğrencinin ders başarısını etkiler diye düşünüyorum.

Soru 9. Web 2.0 araçları ile neler yapabileceğinizi biliyor musunuz?

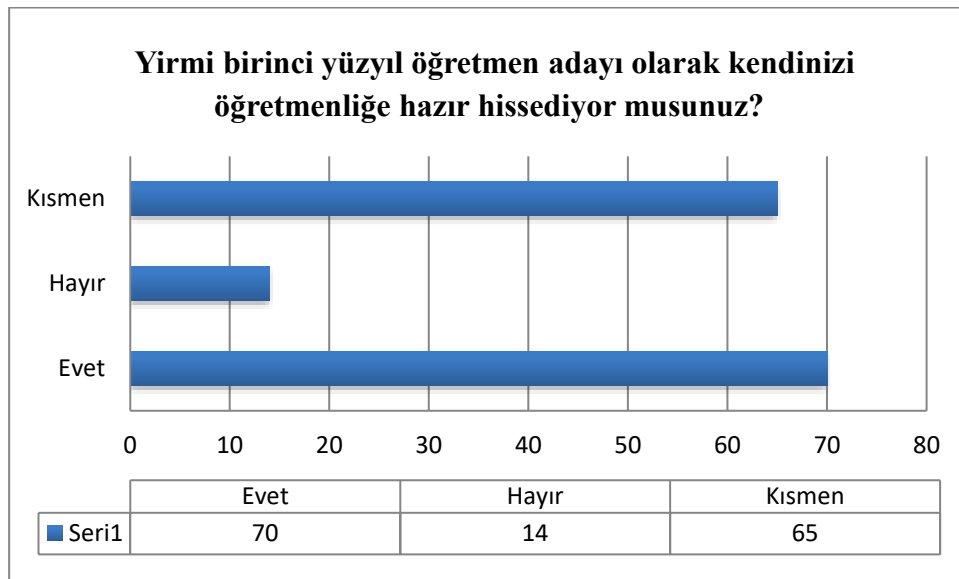
Grafik 12. Öğretmen adaylarının Web 2.0 araçları ile neler yapacaklarına yönelik görüşleri

Bu soruya yönelik olarak öğretmen adaylarının vermiş olduğu cevaplara bakıldığında yine bir kararsızlık göze çarpmakta;%43'ünün (64) "kısmen" cevabını verdiği görülmektedir.

Soru 10. Yirmi birinci yüzyıl öğretmen adayı olarak kendinizi öğretmenliğe hazır hissediyor musunuz?

Grafik 13. Öğretmen adaylarının kendilerini öğretmenliğe hazır hissetme durumlarına yönelik görüşleri

Öğretmen adaylarının bu soruya cevabı %47'lik bir oranla (70) "evet" olmuştur.Hazır olmadığını düşünenler ise alacakları öğretmenlik uygulaması dersi ile kendilerini hazır hissedeceklerini düşünmektedir. Öğretmen adaylarının görüşlerinden bazıları şöyledir:

Ö4. Uygulama derslerine girdikten sonra tamamen hazır hissedeceğimi düşünüyorum.

Ö7. Öğretmenlik yeterlilik seviyesine ulaştığımı düşünmüyorum.

Ö8. İdealist biri olduğum için mesleğimde en iyisi olmaya çalışıyorum daima. Her şeyin bir öğretmenle başlağının farkındayım. Öğrencilerimin kötü bir öğretmenle tanışmaması için iyi bir öğretmen olmak ve kendimi sürekli geliştirmek zorundayım.

Ö12. Çünkü okula başladığımdan beri kendimi öğretmen olabilecek donanıma sahip olmak için elimden gelen çabayı gösterdim. Fakülteye girdiğimden beri içinde bulunduğumuz yüzyılı da dikkate alarak öğrencilerime nasıl daha faydalı olabileceğim hakkında araştırmalar yapıyorum.

Ö15. Öncelikle bütün eğitim kurumlarımızın öyle bedbaht ve içinden çıkılmaz halde olduğunu düşünmüyorum hatta birazcık özverinin artışıyla ülkemizdeki her kurumun bütün organları titizlikle davranırsa daha güzel seviyede olacağına inancım tamdır. Eğitim fakültelerinde bütün öğretmen adaylarının en geç ikinci sınıftan itibaren stajlara gönderilmesi gerekirdi. Ben teori ile uygulamanın bir arada götürülmesi taraftarıyım. Teori bile uygulamaya dönük olmayınca zihinde bomboş bir yer kaplamaktadır. Bizim sisteminizdeki en büyük eksik budur. Ben de yaklaşık 16 yıldır bu eğitimin çeşitli aşamalarını tamamlamış bir birey olarak kendimi bu işe tamamen hazır hissetmemekteyim. Burada suçlu olan asla üniversite hocalarımız değildir. Bana emeği geçen bütün hocalarıma saygım sonsuzdur lakin biz ülke olarak yaptığımız işi sadece yapmaktayız. Nedenlerini ve sonuçlarını başka güzel yöntemlerle süslemeyerek, sorgulamayarak ve dönüştürmeyerek o güzelim bilgileri çocukların zihninde havada bırakmaktayız. Bence ülkece bu ruh halinden çıkarsak çok daha güzel yerlerde olacağımıza inancım her zaman tamdır. Değiştirip güzellikler ekeceğimiz çok fazla alan bulunmaktadır biz yeter ki biraz inançlı ve titizlikle bakmayı bilelim.

Ö20. Üniversitedeki hocalarımdan güzel bir eğitim aldığımı ve bu doğrultuda kendimi geliştirdiğimi düşünüyorum.

Ö29. Staj görmediğim için kendimi çok hazır hissetmiyorum. Aslında çoğu şeyi bildiğimi, anlatabileceğimi biliyorum ama neyi nerde kullanacağıma dair tereddüt yaşıyorum. Geleneksel modeli takip eden bir öğretmen olmak istemiyorum. Eğlenen, düşünen, yaratıcılığını kullanan ve öğrenen vb. bireyler yetiştirmeyi istiyorum. Staj görünce her şeyin yerine oturacağını ve kendimi öğretmenliğe hazır hissedeceğimi düşünüyorum.

Ö30. 21. yüzyıl biraz zor bir yüz yıl, o yüzden öğretmenlik sorumluluğunu yerine getirip getirememem konusunda biraz tedirginim.

Ö44. Aldığım kaliteli eğitim en önemli sebeplerinden biri ve bu mesleği yapma isteğim.

Ö45. Çünkü okula başladığımdan beri kendimi öğretmen olabilecek donanıma sahip olmak için elimden gelen çabayı gösterdim. Fakülteye girdiğimden beri içinde bulunduğumuz yüzyılı da dikkate alarak öğrencilerime nasıl daha faydalı olabileceğim hakkında araştırmalar yapıyorum.

Ö62. Sınıf ortamında nasıl hissedeceğim hakkında pek bilgim yok.

SONUÇ, TARTIŞMA ve ÖNERİLER

2019-2020 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Türkiye'nin 7 bölgesinde yer alan 9 farklı üniversitenin Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Ana Bilim dalında lisans düzeyinde 1, 2, 3 ve 4. sınıfta öğrenim görmekte olan 149 Türkçe öğretmeni adayından google form aracılığıyla veriler toplanmıştır. Araştırmada öğrencilerin yüzyüze eğitim ve uzaktan eğitim ile ilgili görüşleri alınarak aldıkları eğitimin bu duruma katkısı olup olmadığının belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışma kapsamında öğretmen adaylarından toplanan veriler içerik analizi ile yorumlanmıştır. Ortaya çıkan sonuçlar öğretmen adaylarının bazı web 2.0 araçlarını bildiklerini, bazılarını ise hiç bilmediklerini; bazılarını kullandıklarını, bazılarını ise hiç kullanmadıklarını ortaya göstermiştir. Öğretmen adayları tarafından en çok bilinen Web 2.0 araçlarının "Zoom (55), Google Dokümanlar (48), Edmodo (31), Kahoot (28), Google Classroom (26), Prezi (24), Google Forms (22), Google Hangout (21), Blogger (17), Duolingo (16)" olduğu tespit edilmiştir. Araştırma sonuçları genel olarak geleceğin eğitim sisteminde büyük rol oynayacak olan Web 2.0 araçlarının öğretmen adayları tarafından pek bilinmediğini göstermiştir.

Araştırma sonuçlarını benzer çalışmaların sonuçları ile karşılaştırmak sonuçları yorumlamayı kolaylaştıracaktır. NCES (1999) tarafından yapılan çalışmada devlet okulu öğretmenleriyle okulda ve sınıflarında eğitim teknolojilerini kullanma konusunda bir anket gerçekleştirildi. Buna göre: Okullarında bilgisayar veya internet bulunan devlet okulu öğretmenlerinin yaklaşık yarısının sınıflarında eğitim teknolojilerini kullandıkları ortaya çıktı. Öğretmenler arasındabilgisayar ve interneti en fazla kullanan öğretmenlerin en az tecrübeli öğretmenler olduğu belirlendi. Öğretmenlerin interneti ve bilgisayarı en sık kullandığı alanlar: etkileşimli etkinlikler ve elektronik tablolar, internet araştırması, problem çözme ve verileri analiz etme, öğretim materyali hazırlama, bilgi toplama (Becky ve diğerleri, 2000).

Van Deursen ve Van Dijk'in (2010) çalışmasında gençler arasında internet becerilerinin verimliliği araştırıldı. Bu çalışmanın sonuçlarıyla benzer sonuçlar elde edildi. Buna göre gençlerin interneti çok fazla kullanmalarına rağmen verimli kullanmadıkları ortaya çıktı. Bilgi ve stratejik becerilerin yıllarca süren internet deneyimi ile gelişmeyeği belirlendi.

Günüç, Odabaşı ve Kuzu'nun (2013) çalışmasında, bu çalışmada olduğu gibi öğretmen adaylarından 21.yy öğrenci özellikleri ile ilgili veriler toplandı. Ortaya çıkan sonuçlara göre 21. Yüzyıl öğrenci özellikleri: kişisel beceriler (bilişsel, içsel/öz ve sosyal), araştırma ve bilgi edinme becerileri (araştırma, öğrenme ve bilgiyi edinme), yaratıcılık, yenilik ve kariyer becerileri (kariyer ve yenilik) ve teknoloji becerileri (kullanım ve yaygınlaştırma) olarak 4 ana tema ve 10 alt tema altında tanımlanmıştır.

JISC tarafından yapılan araştırmada (2007) yüksek öğretimde içerik oluşturma için Web 2.0 teknolojilerinin kullanımı incelenmiştir. Sonuçlara göre Web 2.0 teknolojilerinin kullanımında dikkat edilmesi gereken en önemli noktalar kurumsal sistemlerle entegrasyon, ulaşılabilirlik, görünürlük ve mahremiyet, veri sahipliği, içerik üzerinde kontrol, verilerin uzun ömürlü olması, veri koruma, bilgi okuryazarlığı, personel ve öğrenci eğitimi olarak belirlenmiştir.

Şen ve Değişen (2002) tarafından yapılan araştırmada etkili öğretmen özellikleri konusunda öğretim elemanlarının ve öğretmen adaylarının görüşleri alınmıştır. Buna göre öğretim elemanlarının görüşleri açısından bakıldığında, öğretmen yetiştiren fakültelerde hizmetlerin kalitesini artırmak için etkili öğretmenlik özellikleri konusunda çok fazla bir önlem almaya

gerek kalmayacağı düşünülürken; öğretmen adaylarının görüşleri açısından bakıldığında bu konuda bazı çalışmaların yapılması ve eksikliklerin giderilmesi gerektiği sonucu ortaya çıkmıştır. Öğretmen adaylarının görüşleri bakımından farklı sonuçlar elde edilmiştir. Bu çalışmaya göre öğretmen adayları kendilerini geliştirmek için Web 2.0 araçlarını kullanma konusunda fazla çaba göstermemektedir.

Kozikoğlu ve Özcanlı'nın (2020) yaptığı araştırma bu çalışmanın sonuçlarıyla farklılık göstermiştir. Öğretmenlerin 21.yy öğretmen becerilerinin ve mesleğe adanmışlıklarının yüksek düzeyde olduğu, öğretmenlerin mesleğe adanmışlıkları ile 21.yy öğretmen becerileri arasında orta düzeyde, pozitif ve anlamlı ilişkilerin olduğu, kadın öğretmenlerin mesleğe adanmışlıklarının erkeklere oranla daha yüksek düzeyde olduğu, lisansüstü eğitim yapmak isteyen ve ilkokulda görev yapan öğretmenlerin 21.yy. öğretmen beceri düzeylerinin daha yüksek olduğu, 1-5 yıl arası deneyime sahip öğretmenler ile 16 yıl ve üzeri deneyime sahip öğretmenlerin mesleğe adanmışlık ve 21.yy öğretmen becerilerinin daha yüksek düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Teknoloji ve getirdiği sürekli değişim insanları da değiştirmektedir. Yeni nesil öğrenciler karşısında öğretmenlerin de değişmesi ve gelişmesi gerekmektedir. Web 2.0 araçları gelecekte daha çok kullanılacak olan teknolojilerdir. Öğretmenlerin bu araçları daha etkin kullanması gerekmektedir. Konuyla ilgili daha fazla araştırma yapılması ve sonuçlarının paylaşılması öğretmenlerin farkındalığını da arttıracaktır.

KAYNAKÇA

- 2023 Eğitim Vizyonu (2018). 1 Ekim 2020 tarihinde http://2023vizyonu.meb.gov.tr/doc/2023_EGITIM_VIZYONU.pdf adresinden erişildi.
- A. D. Ö., Özçelik ve Tuğluk, M. N. (2019). *Eğitimde ve endüstride 21. yüzyıl becerileri*. Ankara: Pegem Akademi.
- A. J. A. M., van Deursen & J. A. G. M., van Dijk (2010). Measuring internet skills. *International Journal of Human-Computer Interaction*, 26(10), 891-916,
- AASL (American Association of School Librarians) (2009). *Standards for the 21st century learner in action*. Chicago: ALA.
- Akpınar, E. (2006). *Fen öğretiminde soyut kavramların yapılandırılmasında bilgisayar desteği: yaşamımızı yönlendiren elektrik ünitesi*. Yayınlanmamış doktora tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Akpınar, E., Aktamış, H., & Ergin, O. (2005). Fen bilgisi dersinde eğitim teknolojisi kullanılmasına ilişkin öğrenci görüşleri. *Turkish Online Journal of Educational Technology*, 4(1), 93-100.
- Artvinli, E. (2010). *Coğrafya derslerini yapılandırmak: aksiyon (eylem) araştırmasına dayalı bir ders tasarımı*. Marmara Coğrafya Dergisi, 21, 184-218.
- Akkoyunlu, B. ve Yaman, O. (2015). 21. yüzyıl öğrenci ve öğretmen özellikleri öğretmenlik uygulaması dersi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Bilgisayar ve Öğretim*

- Teknolojileri Eğitimi Bölümü*. 1 Ekim 2020 tarihinde <https://docplayer.biz.tr/12362647-21-yuzyil-ogrenci-ve-ogretmen-ozellikleri.html> adresinden erişildi.
- Çelen, F. K., Çelik, A., & Seferoğlu, S. S. (2011). *Türk eğitim sistemi ve PISA sonuçları*. Malatya: Akademik Bilişim.
- DiCerbo, K. (2014). Assessment and teaching of 21st century skills. *Assessment in Education: Principles, Policy and Practice*, 21(4), 502-505.
- Dijk, J.A.G.M.V. (2006). 21st century digital skills. Digital divide research, achievements and shortcomings. *Poetics*, 34(4-5), 221-235.
- Dockstader, J. (1999). Teachers of the 21st century know the what, why, and how of technology integration. *T.H.E. Journal*, 26(6), 73-74.
- Elmas, R., Demirdöğen, B., & Geban, Ö. (2011). Preservice chemistry teachers' images about science teaching in their future classrooms. *Hacettepe University Journal of Education*, 40, 164-175.
- Frank T. ve Harmelen M.V.(2007). *Web 2.0 for content for learning and teaching in higher education*.UK: Independent Consultant and University of Manchester.
- Gümüş. A. (2019). *Geleceğin eğitiminde yeni öğretmen becerileri (Analiz Raporu: 2019/04)*. İstanbul: İLKE İlim Kültür Eğitim Vakfı.
- Günüç, S., Odabaşı, H.& Kuzu, A. (2013). 21. yüzyıl öğrenci özelliklerinin öğretmen adayları tarafından tanımlanması: bir twitter uygulaması.*Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 9(4), 436-455.
- Kayaduman, H., Sırakaya, M., & Seferoğlu, S. S. (2011). *Eğitimde FATİH projesinin öğretmenlerin yeterlilik durumları açısından incelenmesi*. Malatya: Akademik Bilişim.
- Keser, Ö. F. (2005). Recommendations towards developing educational standards to improve science education in Turkey.*The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 4(1), 46-53.
- Kıyıcı, F. B. (2010). The definitons and preferences of science teacher candidates concerning web 2.0 tools: A phenomological research study.*Turkish Online Journal of Educational Technology*,9(2), 185-195
- Kozikoğlu, İ, Özcanlı, N. (2020). Öğretmenlerin 21.yüzyıl öğreten becerileri ile mesleğe adanmışlıkları arasındaki ilişki. *Cumhuriyet Uluslararası Eğitim Dergisi*, 9(1), 270-290.
- OECD (Organization of Economic Cooperation and Development) (2009). *The new millennium learners: Main findings*. Paris: OECD
- Öğretme Strateji Belgesi, (2017). Öğretmen Yetiştirme ve Geliştirme Genel Müdürlüğü. 30 Ekim 2020 tarihinde https://oygm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2017_07/26174415_Strateji_Belgesi_RG-Ylan-26.07.2017.pdf adresinden erişildi.
- Patton, M. Q. (2018). *Nitel araştırma ve değerlendirme yöntemleri*. (1. Basım). M. Bütün ve S. Beşir Demir (Çev. Edt.). Ankara: Pegem Akademi.

- Savaş, M., Elmas, R., Öztürk, N. (2011). *A curriculum reflection: New science and technology curriculum in Turkey*. Lyon, France: ESERA.
- Smerdon, B., Cronen, S.; Lanahan, L.; Anderson, J.; Iannotti, N.; Angeles, (2000). *Teachers' tools for the 21st century: a report on teachers' use of technology. statistical analysis report*. USA: U.S. Department of Education.
- Şen, Ş.H. ve Erişen, Y. (2002). *Öğretmen yetiştiren kurumlarda öğretim elemanlarının etkili öğretmenlik özellikleri*. G.Ü. Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 22(1), 99-116.
- Trilling, B. ve Fadel, C. (2009). *21st century skills: Learning for life in our times: Learning for life in our times*. New York: John Wiley & Sons.
- Türkmen, H., Pedersen, J. E. & McCarty, R. (2007). Exploring Turkish pre-service science education teachers' understanding of educational technology and use. *Research in Comparative and International Education*, 2(2), 16.